

Henrik Bundgaard Nielsen
generalsekretær i Kirkefondet

Kerneopgaverne som samtalestarter

Når et nyt menighedsråd træder til efter menighedsrådsvalget, er det ikke usædvanligt, at der – især blandt de nyvalgte medlemmer – opstår et ønske om at se kirkens aktiviteter efter i sømmene – og måske endda arbejde med visioner, målsætninger m.m. for kirkens arbejde de kommende år. En af metoderne i denne overvejelse – eller dette eftersyn – kan være at holde alt, hvad der sker i og omkring kirke, sognelokal m.m. op imod folkekirkens fire kerneopgaver: Gudstjeneste, undervisning, diakoni og mission. Og så spørge sig selv om det, der foregår og bruges tid, penge og menneskelige ressourcer på af både ansatte og frivillige, rent faktisk falder indenfor ”skiven” – falder indenfor de fire kerneopgaver. Nogle aktiviteter, som er mere eller mindre obligatoriske og almindeligt udbredte i mange sogne, giver ligesom sig selv. Højmesser placeres under ”gudstjeneste”, konfirmationsforberedelse under ”undervisning”, den årlige julehjælp fra menighedsplejen under ”diakoni” og sogneindsamling til Folkekirkens Nødhjælp under ”mission”.

Men der er meget af det, der foregår, som ikke er så nemt at kategorisere. Hvad f.eks. med kirkens børnekoret? De medvirker ved sognets højmesser – så det er ”gudstjeneste”. Børnene i koret lærer salmer og bliver fortrolige med gudstjenesten – dermed er det også ”undervisning”. Og da det ikke koster noget at være med i koret, og mange børn oplever et frirum der – så er der vel også et element af ”diakoni”? Og når er familie, venner, naboer, bekendte, kollegaer, klassekam-

merater m.m. dukker op til børnekorets medvirken, så vil nogle også sige, at der er tale om ”mission”. Når jeg sammen med menighedsråd laver denne øvelse med at holde aktiviteterne op mod kirkens kerneopgaver, så bliver de tit nødt til at lave en femte rubrik med de ”uplacerbare”. Her finder man f.eks. koncerter, juleturen i sko-

dan som det netop udfoldes i de fire kerneopgaver. Ud af det springer så ofte et ønske om at arbejde med en vision og en målsætning som afsæt for en prioritering af sognets ressourcer.

Vi skal løfte i flok

Et fornyet fokus på de fire kerneopgaver kan måske være med til at skabe

ven, sogneudflugt, Skt. Hans-fest, kunstudstilling, læsekredsen, ”strikkeshjørnet” og meget andet. Det sker ikke sjældent, at denne femte rubrik får navnet ”fællesskab”. Men er fællesskab i sig selv en kerneopgave?

Hvordan udfoldes de fire kerneopgaver ind i tiden?

Dybest set er det måske heller ikke placeringen af de mange aktiviteter i og omkring kirken i de fire kategorier, som er det vigtigste. Det er derimod en samtale om og fokus på det, der foregår i sognet – koblet med en forståelse af bredden i kirkens virke – så-

bevægelse i folkekirken, således at de lokale kirker går fra at være aktivitetsproducenter til at være livsfællesskaber og fokuserer mindre på at være ”producenter” af kirkelige aktiviteter for dem, som er ”konsumenter” og deltage i de af menighedsrådet tiltrettede tiltag, til i højere grad at fokusere på, at kirke er noget, vi alle skaber i fællesskab. For på den måde kan vi måske nå frem til, at menighedsråd, præster, andre ansatte og frivillige sammen arbejder med at varetage kirkens fire kerneopgaver. ■